

בין השיטין

סענון הוא היחס של המפלגות והעם קנים השונים לפאורעות. הועד הלאומי (מן פרלמנט יהודי...) שתק לגסרי. אויסקין הצטער. סצ' אחר' על אשר היהדים אינם רוצים לחצטוק פועלים יהודים וסצ' השני התפרסר על המר' דנות... הוא נחמ' את הפועלים הרע' כים כי קטעא/קטעא יתוקן הרבר מבחינה מוסית' וסצ' אחרת העבודה האסטרטית אף היא כעס' ניתך על המגדים באח' דות הלאומית' ואנכ לחצה על רנש האחריות של הפועלים. וזו הרנש העצוב אשר בו כובלים האלה את ידיהם ורגליהם של פועלי פלשתינא זה שנים והרוצים גם עתה להשלת את נפש החלוצים המיואשים כי יבלעו חיש את כרודי' השוטרים האנגלים. העתק העכ'כתי ליברלי. הארץ' גם לו צדדים: סצ' אחד — נגר השמוש בון האנגלי' וסצ' שני — נגר. ההיסטוריה של הפועלים. סאורעות סית שהיעישו את כל פלשתינא. יש בהם בדי סעק משום חשינות סרוד פונגדיסטית גדולה בשביל הקר' כנות המרומים של האכנסיוורה: הציונית. אם המשבר ליטרם כבה כי בסדינתו של כלל ישראל' רוכצת תרומ עמוקה בין בעלי'כתים ופועלים. הרי באו כרודי' השוטרים הערבים להוכיחם בעיל' מיו הידוש הפוליטי האמתי של הצהרת בלפור'. גם הפועלים השמוך בסית זועק מעל לקול' ענת'חלושה' (באלאשעסירידי) של הביאליקים והאוסישקינים ומערטל את כל הסלונג של חלוטות שוא השום' סים הקשורים בהצהרת בלפור.

הבאתי את הדברים בדיוקם, ללמד כי אפילו סציאת יקרה' כסאורעות סית לא הוסיפה כל נוסך על הזרנון המקובל של עתונאי'היבסקציה ואף מוסח'ה'הכ' עים של איי כאלכסנדר חשין חזר ובלע את רוקם ללא כל הידוש.

ועוד הערה: לא אשאל את חשין כמה ביאליקים — ודוקא בלשון רבים — איכא בשוקא, כי אולי שמורה עוד עמו אותה החובבת, העברית שבה חרו בדוילו ורחיסו פנינה'סנינה את כל אשר קלט באזניו כששך ימים רבים משיחות החולין של חיים נחמן ביאליק. אמנם בימים ההם וחשין טרם הסך את עורו והוא ידע להפליג בשבתו של ביאליק שבעל' סה'.

והערת' צדדינו יש בה כדי לציין קצת מאותה היורה האנושית הנט' פלת לנלוליהם יאל יצאנים.

דלית

הסאורעות שנפלו בסית היה כמר בן. כמין חומר לדרושו בו לשונאי' ציון וכאשר הורגלו מאז היות הציונית תקעו גם הפעם. לשמע הסאורעות. בשוסרו' ת הם לבשר על תנוסתה ואבור'סכיתה. ומאר הריעה. הסולקסצ'יונני לקראח הסאורעות ששימשו לנו. ראייה חותכת' לאוחה הגכואה הנושנה של הבונדי. כי חלום' ציון כעשן ינוף והיתה אחרי' תו כלענה. ואף היבסקים נאחו בראיה החותכת' ומעל עמודי השטערן' החר' קובאי (נג' 798) פרסם סיורעט אלכסנדר חשין סאמר הקרוי. לא בחיל ולא בכוח כי אם ב... כדורים אנגליים ובו נאמר:

עברו עשר שנות ההצהרה הבלפורית ופלשתינא ננאלה' — היא חורה להיות ארץ החורבן היהודי. — מי אשר ויזה לו ודטי'סע — בורח ואחרים טאפט ויזה וכסף מאבדים את עצמם לרעת והשאר כלים כנרות. פלשתינא היא כיום פנת'הגלות הסרה ביותר בחייה'הודים.

אמרתי לשוב ולראות: בדיה זו על התאבדות בהמון — מנין? והנה ראי' תי. כי הפעם ניזונו היבסקים דוקא ססקוריריביהם. שהצד השוה שביניהם היא שנאח'צון. באותו השטערן' נל. (794) נמצא סאמר המעוטר באותיות של קדוש לבנה: אשר יסוטר ספי עתון ציוני על המצב בפלשתינא ובסאמר הוה בא התרנום הידוע אשר נעשה כמאסרו של ג. הנוך. למצבי ספעם מערכת הסאלקס צייטינגי. וראוי לציין, כי השטערן' פרסם את התרנום' הזה לרבות ההקוסמה והסיום שלה במלה כפי שיצא מתי הסאלקסצ'יונני (סבלי. חלילה להזכיר את שמה). והרי באותו התרנום מדובר. כידוע, על האבו' דים הקלסיים וכו'.

וחשין טוטר על עניי'סית בנוסח כזה:

בעלי'הנוף לא העסיקו חקר והביאו סיפו שוטרים אנגלים אשר ירו סד בפועלים היהודים. 17 איש נסצעו ואילו עשרות נאסרו. לאחר ימים סספר נפל סארע שני — ושוב פעם נקראה השטרה האנגלית וסורה בסגלבים ובסקלות את הפועלים וקצתם נאסרו. בשלמה נתנ'גלו לו הסאורעות כשהם כפולים ומכוסלים. ההיתה כזה יד'הדמיון או כדאמרי אנשי המשאלה היא אבי הרעיון' — לא ארע. הכותב יכתוב: